

In memoriam,

profesorul Alexandru FRANSUA

A dispărut dintre noi profesorul Alexandru FRANSUA. A fost, nu numai, un spirit modernizator în domeniul mașinilor electrice dar și un deschizător de drumuri în adaptarea acestora pentru a fi utilizate în aplicații inteligente, precum acționările electrice pentru mașini-unelte cu comandă numerică, roboți industriali, automobile electrice, aviație etc., unde motoarele electrice nu sunt alimentate pur și simplu de la rețeaua standardizată de 220 V și 50 Hz, ci sunt cuprinse, ca elemente de execuție, în cadrul unor sisteme automate cu diferite tipuri de reglaj. A predat la facultățile de Electrotehnică și Automatică și calculatoare de la Universitatea Politehnica București, coordonând și multe doctorate în același timp.

În lipsa de cadre didactice de după război, cauzată și de faptul că autoritățile comuniste nu agreau personalitățile consacrate în perioada interbelică, fiind un absolvent excepțional, în anul 1950, a fost numit prodecan la Facultatea de Electrotehnică încă din toamna anului de absolvire. A avut o evoluție de excepție, ajungând: decan, în anul 1960, bursier în SUA, la Brooklyn Polytechnic, în anul 1963, și director general al departamentului de învățământ superior din cadrul Ministerului Educației, la întoarcerea în țară. După aceea, a avut mai multe mandate de șef al Catedrei de Mașini, Materiale și Acționări Electrice din UPB.

A fost permanent un reper al corectitudinii și responsabilității ca educator, cu îndatorirea de a forma oameni, atât cu structura lor intrinsecă, dar și cu integrarea socială adecvată, capabili să creeze, să muncească din greu, să conducă pe alții etc.

Ca profesor, a fost preocupat de a oferi studenților și doctoranzilor manuale și tratate, absolut necesare unui proces educațional, fiind autorul unor cărți tehnice devenite clasice, care au stat la baza formării multor ingineri timp de peste cincizeci de ani.

Ca specialist, a fost implicat în mai multe proiecte industriale, împreună cu institutele de cercetări și întreprinderile din domeniu, contribuind la dezvoltarea de produse competitive pentru vremea respectivă. De menționat, seria de servomotoare de curent continuu, cu magneți permanenți, pentru avansul mașinilor-unelte, tip SMUC, cu tahogeneratorul TG-1 încorporat, proiect coordonat de ICPE București, finalizat prin introducerea în fabricație la Electromotor Timișoara, exportat în cantități foarte mari. În cadrul acestuia, profesorul Alexandru FRANSUA a realizat concepția circuitului magnetic al servomotoarelor și a coordonat încercările de omologare a prototipurilor.

Am lucrat direct cu dumnealui, fiind coordonatorul meu de doctorat, remarcând proverbialele sale corectitudine și detașare față de obiceiurile nocive ale acelor vremuri, într-o perioadă când mai erau profesori care-și supuneau doctoranzii la fel de fel de corvoade, inventând motive să le tot amâne finalizarea tezei, sau cerându-le să treacă laude ale sistemului comunist în teză. Am păstrat ulterior o relație plină de respect pentru cel care, în termenii de azi, devenise mentorul meu. Este unul dintre cele câteva persoane din traseul meu profesional care m-au inspirat poetic.

Dumnezeu să-l odihnească!

Oare ce o fi, oare?
că român nu pare!...
El face ce spune,
numai lucruri bune,
nu laudă ce face,
face, doar,... și tace.
În epoci și generații,
nu i-au intrat în grații
cei ce nimic nu făceau,
dar se tot făleau.
Lichelele, toate,
le-a ținut departe,
iar pe cei cu carte
i-a tratat aparte.
De te știa bine,
chiar ținea la tine,
dar, nu pune pile unui prost
că te lua, pe loc, la rost.

Triumful prostiei,
rod al democrației,
l-a făcut să plece
și să se aplece
spre gândirea pură
fără pic de ură.
Doar,
din când în când,
trimitea un gând
către cei rămași,
epigoni, urmași,
dintre cei codași,
masă amorfă,
multă și incultă,
care jubila
că nu-l mai vedea
și nu mai avea
cine-i critica.

Nicolae VASILE

Gheorghe Ion GHEORGHE

(14.09.1946 – 12.09.2022)

S-a stins o figură marcantă în cercetarea românească!

Gheorghe Ion GHEORGHE

a fost absolvent al Politehnicii din București, specializarea Mecanică Fină, promoția 1970. În cei peste 50 de ani de activitate a reușit să urce toate treptele care dovedesc capacitatea tehnico-științifică a breslei ingineresti (CS I, doctor în inginerie mecanică și chiar Honoris Causa), cea de conducere administrativă (director general al INCD pentru Mecatronica și Tehnica Măsurării, fost Mecanică Fină), precum și de dascăl în învățământul superior (conducător de doctorat, profesor universitar), membru corespondent al ASTR și membru deosebit de activ al altor 17 asociații profesionale printre care și AGIR.

Din ultimul CV care se găsește pe internet, datat 6.03.2019, reiese că este autor al unui număr impresionant de articole științifice, 58 de cărți și 27 brevete de invenție.

L-am cunoscut, în afara relațiilor strict profesionale, la saloanele de invenții naționale și internaționale, fiind printre foarte puținii directori generali care au participat personal și cu toată seriozitatea la aceste manifestări.

Țin să-l mai pomenesc într-un alt context: a înființat Secțiunea CDI în cadrul Camerei de Comerț și Industrie București, la care am activat și eu ca responsabil al unui grup de lucru privind proprietatea industrială. Credea cu tărie în revigorarea cercetării românești...

La una din ședințele din 2019 în care dezvoltă un subiect privind Tehnologiile 4.0 și 5.0 am reușit să-i smulg un zâmbet amar cu o epigramă a cărei poantă era:

Viitorul? Tehnologia 0.0!

cu referire la agricultura care este *la pământ*.

Legat de publicația cercului nostru, țin să mai menționez că Gheorghe Ion GHEORGHE a fost singurul sponsor (vezi Nr. 2 / 2013).

S-a stins o figură marcantă în cercetarea românească!

Dumnezeu să-l odihnească!

Ioan GANEA-CHRISTU

¹ Profesorului Alexandru Fransua, din volumul "Începutul cercului", Editura Arefeana, București, 2019.

Mihaela - Mariana CAZIMIROVICI

– Hei!

– Îmm... eu? reacționează instinctiv Tania, îndreptându-și arătătorul mâinii drepte spre piept și privind în direcția de unde venea strigătul.

Pe marginea gardului din stânga trotuarului, văzu o bătrână care era așezată destul de incomod, dar fără să pară a o deranja acest lucru.

– Da... Bună! zâmbi prietenos femeia. Mai vezi pe cineva pe-aici?! continuă, în scădere de voce, descoperindu-și neputința de a continua strigătele, în liniștea serii.

Iar Tania, privind în jur, în căutarea altor oameni, care să meargă pe același drum, nu văzu pe nimeni în apropiere. Ca niciodată.

Oricum, nu știa și nici n-o interesase, până atunci, câți circulau zilnic pe-acolo; vedea că erau și alții pe trotuar... și atât.

Se dezmetici și se uită încruntată la bătrână. „Ce-o mai vrea și-asta?” îi trecu prin minte. „Stă pe stradă, seara, și are chef de vorbă... O telenovelă, ceva, mamaie?!” și surâsul care i se ivise pe buze nu rămase nezărit.

– Aaa, e mai bine-așa! Ai un zâmbet frumos, remarcă femeia, refăcând planul pentru continuarea introducerii, deși sesizase și ironia din privirile fetei.

– Da! E mai bine-așa decât să mă speriați... strigând la mine.

– Eee, iartă și tu o bătrână singură și tristă, se alintă ea vizibil, aranjându-și, cu nevinovăție prefăcută, funda mare a bluzei verde-petrol, care se zărea de sub balonzaidul vechi, de un gri spălăcit, dar, după toate aparențele, călcat cu grijă.

Și ca să nu se dea de gol că se bucura că i-a mers jocul, își trase mai pe urechi pălăria de fetru, rotind-o ușor într-o parte, dar păstrându-și privirea căzută.

– De fapt, ce doriți? hotărî Tania să pună lucrurile la punct, vrând, evident, să plece.

– Ă... nimic.

– Sunteți sigură? Aveți nevoie de ajutor?

– De ce-ntrebați toți asta? își acidulă răspunsul, din nou, femeia. Chiar credeți că bătrânii vor numai ajutor? completă ridicând

Ritual de seară

- 1 -

vocea. Poate vreau și eu să vorbesc cu cineva, pur și simplu... fără să am nevoie de ajutor.

– Toți? se agăță Tania, deși își dădu seama că nu va mai scăpa prea ușor, rămânând și fără răspuns.

Totuși, se uitase-n jur, iarăși, cu precauție, și nu observase pe nimeni altcineva, care, bunăoară, ar fi putut să fie în căldășie cu interlocutoarea ei, pentru vreo tâlhărie. Plus că trotuarul bulevardului, pe care se aflau, era bine iluminat, iar mașinile circulau una după alta, aglomerând cele două benzi ale fiecărui sens de mers, de la un semafor la altul.

Până atunci, în mersul ei zilnic, uniform și grăbit spre casă, nu mai avusese timp de o astfel de evaluare, ceea ce o surprinse.

– Hai, ia loc puțin! Faci și tu o schimbare... mică.

– Îm, nu prea am timp...

– Mda, pari cam obosită. Treci în fiecare zi în mare viteză pe drumul ăsta, pe aceeași parte.

– Zău? Nu v-am mai văzut pe-aici, remarcă Tania, ștergând cu un șervețel locul de lângă femeie și așezându-se încet.

– Așa, vezi?! E mai bine. Nu te simți mai relaxată?

Tania își trase fermoarul pardesiului crem, elegant și bine croit pe trupul subțire și înalt. După aceea, desfăcu nodul gros al eșarfei lungi, de o nuanță ceva mai închisă decât pardesiul, aranjându-și repede părul negru și răsfirându-l peste umeri.

– Pfuuu, respiră fata, prelung, și își aplecă fruntea spre genunchi.

– Hi, hi, chicoti femeia. E bine! Ți-a fost frică, nu?! Credeai că vreau să-ți fac ceva rău... fu aproape sigură bătrâna.

–Î-hîîî, mai respiră fata, încă o dată, adânc, închizând ochii, apoi trăgând aerul cu nesaț și întinzându-și ușor picioarele încălțate cu niște ghete noi, într-o nuanță plăcută de maron.

Observând tocurele nu prea înalte, bătrânei nu-i scăpă nici pielea lor fină.

Cam după un minut de tăcere, tânăra continuă zâmbind:

– Chiar că e mai bine. Și-și aranjă cu

atenție cataramele aurii, de pe partea exterioară a botinelor.

– Eh, așa mai merge, se bucură copilărește bătrâna.

Au stat o vreme privind mașinile, cum se așezau în așteptare la semaforul din apropiere și, apoi, cum porneau în mare grabă.

Fata urmări amuzată cearta dintre doi șoferi care se șicanaseră reciproc în trafic, înainte de-a se opri la semnalul roșu. Dacă cel care ajunsese primul voia să creadă că a-nvins „lupta”, celălalt gesticula-nspre femeia care era cu el, după care își luă o poziție gata de pornire, ca la concurs, cele două mașini fiind așezate una lângă alta.

Observase totul, fără să aibă timp să-i dea amănunte bătrânei de lângă ea, și aștepta deznodământul zâmbind.

„Să vezi ce nebunie o să iasă!” își spunea, sesizând poziția urmăritorului și bănuind că acela va ataca rapid, la verde.

Ceea ce se și întâmplă. Numai că în loc să reușească să-l surclaseze pe primul venit, cel de-al doilea făcu o manevră greșită. Motorul

mașinii se opri brusc și omul nu mai reuși să-l mai pornească nicicum, cu toate-njurăturile, ieșirea furtunoasă și, apoi, șuturile date în roțile nemișcate.

Rămăsese fără... benzină, după cum striga partenera lui, care coborâse și ea, la fel de nervoasă, din autoturism, îndreptându-se apoi în fugă spre stația de autobuz.

Se pare că bătrâna urmărise și ea totul, cu atenție. Așa că cele două râdeau împreună, din toată inima, de-ntâmplarea, care, însă, o trezi pe Tania la realitate.

Se hotărî brusc, din nou:

– Trebuie să plec. Mi-a părut bine! La revedere!

– De ce ți-a părut bine? Nici nu știu cum te cheamă! strigă bătrâna, în timp ce fata se îndepărta, pe drumul ei obișnuit. La... revedere! La... cât mai... repede vedere... dacă tot zici că ți-a părut bine! continuă, sacadat, femeia și zâmbi, cu o față luminoasă, în urma ei.

(continuare în numărul următor)

Corneliu C. CRISTESCU

DE CE IUBIM NOI ȚARA

Din colțul meu de țară, eu o iubesc pe toată,
Iubesc românii toți, de-aici și din afară.
Cum să nu iubești o țară frumoasă și bogată,
Când Dumnezeu a vrut s-avem așa o țară!

Dacă privim prin suflet trecutul, cu mândrie
Putem să spunem lumii: strămoșii s-au luptat
S-avem astăzi o țară, o *Dulce Românie*;
Noi am trecut prin multe, dar noi am rezistat!

De ce iubim noi țara, adesea-s întrebat,
În lume, țări sunt multe, frumoase și bogate,
Dar eu mă simt oriunde de țara mea legat;
Pentru ființa mea, e prima dintre toate!

Aici eu m-am născut, aici, părinții mei,
Chiar dacă-acuma, ei mă privesc din cer,
Eu-i simt aici cu mine, nu mă despart de ei;
Prin nevăzute fire mă-nvăluie-n mister!

Eu îmi ascult și mintea, și sufletul, și cordul,
Când sunt plecat din țară, cunosc un alt popor.
Iubesc mult Vestul, Estul, și Sudul, dar și Nordul;
Mă simt legat de Țară prin firele de Dor!

În țară sunt părinții, chiar dacă nu mai sunt,
Prin ei, în țară, Domnul ne-a destinat să fim.
Este-o chemare-a Țării, până vom fi pământ;
De ce iubim noi țara? Pentru c-așa simțim!

Ioan GANEA-CHRISTU

Scurt cuvânt de apreciere a cărții

MIHAI-VOIEVOD VITEAZUL - Simbol al unirii românilor

de **Corneliu Constantin CRISTESCU**

Stimate confrate,
M-ai uimit cu-această carte!
Te știu bun cercetător și inventator,
Chiar poet și prozator,
Dar nu mi-am imaginat
Că benevol te-ai înhămat
La o astfel de lucrare
Acum, la pensionare...

Patriotismul e precum colesterolul:
bun sau rău.

La Corneliu C. CRISTESCU e de
ambele feluri, adică... *bun rău*.

Și acesta se simte (nu trebuie să-l
declare) în fiecare comentariu, de parcă
marele personaj simbol, **Mihai Viteazul**,
i-a fost și rudă apropiată...

Mai știi, până unde îi ajung rădăcinile
arborelui genealogic și de unde izvorește
atâta pasiune?!

Maria NICULESCU

Arară-ngemănare

Menit am fost de Domnul, să-mi apăr neam și țară,
Iubirea dăruind-o spre tot ce mă-nconjoară:

Halouri lumineze pe glia strămoșească,
Arară-ngemănare-ntre Țara Românească,
Iar lângă, Transilvania, apoi Moldova toată;

Vestească-se pe lume și-n cerurile albastre

O vașnică-mplinire a trei surori sihastru,
Iubirea le unească, spre-arară împlinire,

Extazul să domnească, să fie fericire!

Vibreze-ntreg pământul, valseze Marea mare,

Omagiu înălța-vom spre Tine, Rege Soare!

Duios, cu triluri calde, cânta-vor păsărele,

Va intona, din lira-i, vântul, prin ramurile,

Izvoare susura-vor, se înclina-vor munții,

Tiară, Țara Mamă, avea-va-n dalbul frunții,

Extazul, bucuria, vor să aducă zvonul,

Auză tot pământul, imensul, Panteonul!

Zenitul și Nadirul își da-vor a lor mână,

Uimiți de blând, destinul, din Țara cea Română;

Lumina va să fie, pe lumea mea, stăpână!

Ovidiu ȚUȚUIANU

Voiaj la sfârșit de săptămână în județul Ialomița (8.10.2022)

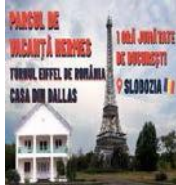
(1)

(2)

(3)

(4)

(5)

(6)

- **Traseul auto:** București - Afumați - Sinești – Urziceni – Manasia - Domeniul Manasia – Manasia – Balaciu - Crăsani de Jos – Balaciu – Slobozia – Amara – Slobozia –Urziceni – Voluntari - București. Total: 285 km.

- **Obiective vizitate și scurte impresii:**

1. Conacul Hagianoff (3 km sud-est de Urziceni) face parte din „Domeniul Manasia” care mai cuprinde azi: conacul boieresc cu destinație de restaurant, crama din subsol (cea mai mare din țară - 1000 m), parcul de două hectare și monumente înnobilate de istoricul aristocratic al moșiei. Totul a pornit de la moșia familiei Cantacuzino, care datează din 1650 iar în 1775 e vândută domnitorului Alexandru Ipsilanti. Ulterior, în 1839 ajunge în posesia Principelui Efrem Obrenovici, fratele regelui Serbiei. El a avut un rol însemnat atât asupra formei pe care o are și acum conacul, cât și a localității Manasia. Apoi, domeniul este cumpărat de Ion Hagianoff, fost ministru de externe al Bulgariei. Acesta a ridicat, între 1899-1900, o clădire impresionantă în stil eclectic și cu influențe de Art Nouveau. În perioada comunistă, clădirea a fost folosită ca grădiniță de copii iar apoi a fost abandonată. În 2006, Ariadna Löwendal Dănilă (fiica actriței Irina Dall-Löwendal și nepoata pictorului George Löwendal) a cumpărat conacul și l-a restaurat în șapte ani. Fiecare cameră a conacului este decorată cu piese de mobilier și accesorii cumpărate din cele mai bune magazine de antichități din România și din străinătate, pentru a-i reda gloria și eleganța de odinioară. Lozincile comuniste inscripționate pe pereți au fost păstrate; ele nu reduc din valoarea acestei bijuterii de patrimoniu, primul monument istoric Clasa A, de importanță națională, restaurat integral în județul Ialomița dar care e capabil să găzduiască evenimente mondene de proporții pe bază de programare!

2. Mănăstirea Balaciu este situată la cca. 20 km sud-est de Urziceni. Biserica mănăstirii a fost ridicată între 1821 și 1841 de către proprietarii moșiei „Odaia”, Neacșu și Ecaterina Piteșteanu, pe urmele unei biserici mai vechi din sec. al XVIII-lea. Mănăstirea Balaciu a fost întemeiată la 29 mai 1929. Ctitorul mănăstirii a fost P.S. Episcop Gherontie Nicolau (1867-1948), iar așezământul i-a purtat numele de la întemeiere și până în anul 1942. În anii 1936-1939, la Balaciu a funcționat o școală de cântăreți bisericești. Din anul 1942, așezământului i s-a schimbat numele în Mănăstirea Adormirea Maicii Domnului Balaciu, nume păstrat până la desființarea din anul 1961 și reluat odată cu reîntemeierea din anul 1991. Popular, așezământului i s-a zis de către sătenii din împrejurimi *Mănăstirea Piteșteanu*. Pe 27 august 1991 este trimis ca stareț la Mănăstirea Balaciu, de către PF Teoctist, vrednicul de pomenire ieromonah Teofil Belea, care va reface biserica veche, două corpuri de chilii, anexele gospodărești etc. În anul 2000, P.S. Damaschin Coravu sfințește biserica veche iar în 2006 are loc sfințirea paraclisului de iarnă. Azi adăpostește 6 viețuitori /călugări.

Complexul arheologic „Piscul Crăsani” situat la sud de localitatea Balaciu, pe un deal ce domină malul stâng al râului Ialomița, este unul din cele mai vechi situri arheologice din țara noastră, cercetat și de renumitul arheolog, acad. Vasile Pârvan. Aici s-au găsit resturi privind: o așezare fortificată neolitică - cultura Boian; o așezare din epoca Latène - cultura geto-dacică; locuințe, gropi menajere, vetre, ceramică, unelte, podoabe, chirpici ars, oase de animale. „Piesa de rezistență” este faimosul *riton*, vas de cult format dintr-un corn și o terminație în formă de cal. Pe ruinele vechilor așezări s-a aflat Helis („Cetatea Soarelui”) reședința regelui dac *Dromichete*, învingătorul macedoneanului *Lisimah* (300-292 î.Hr.). Sfârșitul existenței davei de la Crăsani este menționat a fi în secolul I î.Hr., când așezările și

acropola au fost distruse de un incendiu puternic. Conform legendelor, înainte să moară, *Lisimah* ar fi ascuns sub cetate o comoară. Mulți oameni au încercat s-o găsească însă au avut parte de un sfârșit groaznic. Exponate din acest sit sunt prezentate la Muzeul de arheologie din Slobozia (pe care, din motive obiective - având loc o acțiune specială, nu l-am putut vizita!).

4. Parcul de vacanță Hermes. Amplasat la intrarea în capitala județului Ialomița-municipiul Slobozia (venind dinspre București) a fost o idee a unui „millionar de carton” de după 1989, pasionat de faimosul serial american de televiziune „Dallas”. Ilie Alexandru și-a dorit să „teleporteze” ferma Southfork din film direct pe plaiurile ialomițene. În acest scop a avut grijă ca tot ce s-a construit să fie aproape la scara 1/1. Două hoteluri, un restaurant, grajduri cu ponei și cai, piscină și un turn Eiffel făceau furori în anii '90 în rândul tuturor celor care poposeau aici în drumul către Marea Neagră. Toate acestea au fost realizate între 1992-1994. Din nefericire, după moartea afaceristului, care era și cam certat cu legea, parcul și-a pierdut din farmec. Se mai organizează spectacole la *Teatrul de vară* sau diverse concursuri, însă nu mai e ce-a fost odată! După unele informații s-ar dori readucerea lui în atenția turiștilor prin reabilitare. La momentul vizitei noastre, într-un scurt tur al incintei în timpul căruia nu am coborât din mașină, nu prea am văzut „mișcare”. Poate se așteaptă... dispariția „pandemiilor” și a războaielor?!

5. Muzeul Național al Agriculturii amplasat în centrul municipiului Slobozia a fost înființat în martie 1996, fiind singurul muzeu de acest fel din România. Muzeul dispune, pe lângă clădirea principală destinată expozițiilor, de multiple unități în aer liber și anexe. Ne-au impresionat atât uneltele, mașinile agricole (amplasate într-o imensă hală) dar mai ales reflectarea vieții țaranului român, începând cu băncile de lemn din școala satească și terminând cu mobilierul caselor de la țară. Printre elementele de patrimoniu se remarcă: Biserica de lemn „Sfântul Nicolae” (sec.al XVIII-lea) și „Casă de gospodar” (1936-1938) din satul Gheorghe Doja - situate în curtea interioară a muzeului; „Ferma model Perieți”- fermă de semințe de flori și legume. În fiecare an, la muzeu se desfășoară ateliere permanente cu copiii: atelier de împletit spice de grâu, de pictat linguri de lemn și căni, de împletituri specifice tradiționale din aluat, brățara prieteniei, icoane pe sticlă. Muzeul educă noua generație prin ateliere specifice la sărbători: *Mărțișorul, Măcinicii*, încondeiatul ouălor, *Caloianul, Paparudele, Moș Andrei*, Cap-de-larnă etc. Aici se desfășoară anual, toamna, „Târgul Pâinea și Vinul” cu produse tradiționale specifice românești. Am rămas încantați că în timpul vizitei ne-am suprapus cu un grup de elevi din cursul elementar, însoțiți de un tânăr profesor preot; chiar dacă majoritatea erau dotați cu telefoane mobile, le-au închis ascultând cu atenție explicațiile ghidei.

6. Orașul Amara este situat, la distanța de 7 km nord-vest de Slobozia, având un climat continental de stepă, cu veri călduroase și ierni reci. La 2 km distanță, pe malurile lacului (lung de 4 km și cu lățimea între 200 - 800 m) se află stațiunea care dispune de facilități pentru băi calde în căzi și piscine cu apă din lac, băi calde cu nămol și aplicări cu nămol, plajă și băi în lac. Sulfatul de magneziu și sulfatul de sodiu, dizolvate în mare cantitate în apa lacului, îi dau gustul foarte amar care maschează gustul său sărat. Nămolul sapropelic este negru, unsuros, sărat și are un miros foarte puternic de hidrogen sulfurat, fiind recomandat pentru tratamentul bolilor reumatice și reumatice inflamatorii, a bolilor ginecologice dar și a disfuncțiilor asociate (dermatologice, endocrine). Amara a fost atestată documentar în timpul domnitorului Matei Basarab (sec. al XVII-lea), care a înzestrat mănăstirea ridicată de el în Slobozia cu întinse terenuri în jurul lacului. Primele analize chimice ale apei lacului au fost efectuate de P. Poni în 1887. Din 1896, stațiunea a început să fie folosită de populație, în mod sezonier. După 1948 dar mai ales după 1965, baza materială a stațiunilor balneoclimaterice a cunoscut un progres notabil, urmat de un regres progresiv după 1989. În prezent (2021), în stațiunea Amara sunt 3 hoteluri cu o capacitate totală de cazare de 2.430 de locuri, un camping pentru 300 de turiști și două tabere de copii. În scurtul tur prin stațiune am admirat vastul parc bine întreținut și noile hoteluri private dar mai ales lucrările alerte menite să modernizeze infrastructura existentă și noi investiții, care au în vedere îmbunătățirea plajei și restabilirea interesului turiștilor pentru zonă.

Vremea a fost favorabilă pentru drumeție iar șoselele puțin aglomerate la acest sfârșit de săptămână. Pe drumul de întoarcere am poposit pentru un dejun „întârziat” la o terasă din orașul Voluntari. Deliciile „ospățului” au constat din „ciorbă de burtă” și „costiță de porc la grătar”, ambele feluri fiind realizate în condiții de calitate românească tradițională și servite în cantități... americane, la prețuri suportabile chiar și în perioada de... postpandemie. Traseul a fost realizat de: Ecaterina STĂICULESCU (conducător auto), Elena ȚUȚUIANU, Petruța MARIN și Ovidiu ȚUȚUIANU (pasageri dar cu... atribuții precise, în sprijinul conducătorului!).

**Marlena Claudia
DOBRESCU**

În primul rând, vreau să vă mulțumesc tuturor celor care sunteți aici, acum, împreună cu mine, pentru a împărtăși bucuria creației și a socializării, a grupului unit prin creație. Pentru că noi toți suntem creatori. Apoi mulțumesc celor ce au făcut ca această carte, „Despre viață”, să fie publicată: doamnei Antoneta RĂDOI și întregului grup de la Editura GHEPARDUL, precum și domnilor Nicolae VASILE, Nicolae TOMA, Florin GRIGORIU, Silvan G. ESCU, Octav LICA și Julian RADU.

Această carte s-a născut ca urmare a unui diagnostic primit de la medici, în 2015, și care mi-a zdruncinat lumea interioară, m-a zgâlțâit. Acest diagnostic m-a făcut să mă uit mai profund și mai atent în mine, oprindu-mă din ceea ce făceam atunci, punându-mi un **stop** în viața mea spre a-mi salva spiritul. Pe atunci, zburam la propriu, profesam ca stewardesă, deși terminasem Facultatea de psihologie-sociologie și eram în formare ca psihoterapeut cu specializarea de cognitiv-comportamentală și hipnoză. Deci, boala m-a obligat să rămân pe pământ și să mă reinventez, să mă reconstruiesc, să mă recentrez, reechilibrez, să-mi redirecționez atenția mai mult către mine, să mă conțin spre a mă reconecta la planul înalt din a cărui parte importantă suntem toți. Și, așa cum spunea Seneca **„este important să te iei în stăpânire”**. De asemenea, am avut îndemnuri filozofice știute încă din antichitate, precum Socrate: **„Cunoaște-te pe tine însuți”**, ori Aristotel cu îndemnul: **„Cunoașterea de sine este începutul oricărei înțelepciuni”**. Chiar și psihiatrul elvețian, **Carl Gustav Jung**, spunea că **„Singurul SCOP al existenței UMANE este să aprindă o lumină în întunecimea ființei”**. Astfel, am început să călătoresc în mine cu mai multă atenție și profunzime, să-mi pun întrebări despre viață, despre sensul ei, să-mi cultiv iubirea și cunoașterea de sine, să mă responsabilizez mai mult în legătură cu sănătatea mea prin introspecție, autoanaliză, meditație și alte tehnici de cunoaștere de sine, ...deci să-mi dau mai mult timp pentru a-mi rescrie povestea de viață.

Povestea cărții „Despre viață”, pentru lansarea ei

Și vă mărturisesc că sunt încă în reconstrucție interioară. Încă mai caut în mine resursele latente, reperele și valorile interioare, încă mai găsesc credințe și prejudecăți transmise cultural și familial la care e necesar să renunț, căci nu-mi mai sunt utile. Acestea, în loc să mă vitalizeze, ele îmi epuizează energia vitală. Mă întreb cum pot căuta în interior soluții pentru a mă revitaliza?

Și știu că **evaluarea** detaliată a mecanismelor mele interne, **observarea** tiparelor mentale și emoționale disfuncționale, dar și **eliberarea** de ele, îmi **facilitează vindecarea**. Astfel, **vindecarea implică o recunoaștere completă a durerii interioare, o recunoaștere a mecanismelor toxice ce au dus la boală** și care au venit din mediul extern, dar și din cel intern precum frica de pierdere, frica de respingere, de eșec, de abuz fizic sau emoțional, sau alte frici de care nu suntem conștienți. Și din aceste frici inconștiente ne formăm măști de când suntem mici spre a ne păstra iubirea îngrijitorilor (mama și tata). Drept urmare, am prins curaj să mă mai privesc în oglinda metaforică în raport cu fiecare alt om, în raport cu fiecare situație, să-mi conștientizez credințele false și tiparele disfuncționale emoționale și mentale învățate spre a le schimba și integra în noua mea formă. Adică, fac acest dans între interiorul meu și exterior. Am devenit conștientă de ce anume m-a îmbolnăvit, recunoscând că stresul constant, suprasolicitarea la care am fost obligată, mi-a creat această disfuncție. Astfel, acum îmi observ limitele fizice și psihice, îmi observ nevoile, fricile, dorințele, scenariile din minte (subconștiente), dar și cum să rămân conectată la sursa creatoare divină, cum să rămân prietenă cu mine însămi în orice situație spre a mă autoconține și autoîncuraja. Înțelegerea naturii noastre umane efemere și interdependente ne permite să avem o energie mai fluidă, în continuă schimbare, ce se transformă constant în formă, direcție, sens și scop.

Cam asta-i povestea nașterii acestui volum de poezii...

Cătălina DUMITRAȘCU

Iubire de toamnă

Ador toamna!

Culorile ei calde și reci, aprige și stinse...
Lumina ei specială... Caldă lumină de aur
a zilelor de toamnă, în care îți vine să te
cuibărești într-un fotoliu de ratan și să-l
ascuți pe Neil Diamond ... sau șansonete
prăfuite...

Îmi place să privesc printre gene soarele
blând strecurându-și razele prin frunzișul
ros- auriu- verzui- ruginiu. Toamna cu
răsăriturile și amurgurile ei cântate de
poetii...

Îmi plac diminețile în care soarele se
codește să răsară și aerul se revarsă
răcoros.

Mi-aduc întotdeauna un zâmbet și
amintirea altor câteva zile de septembrie
petrecute cu ani în urmă la Călimănești.

De atunci îmi plac piețele viu colorate,
pline de roadele bogate ce-au strâns în
pârgul lor toată căldura soarelui. Și mai
îmi plac parfumurile bogate, mustind de
viață, ale toamnei... Aromele ei... De
struguri brumați, de gem de prune, de
gutui aurii și de mere rumene. Îmi plac
până și ciorile croncănind în căutare de
nuci proaspăt ieșite din dantela neagră a
cojii.

Și larma veselă de găște salvatoare de
Capitoliu a gureșelor gospodine
târguindu-se la piață pentru-un snop de
mărar.

Și frenezia iscată în bucătăria mamei
când pune castraveți și gogoșari. Mirosul
de țelină amestecat cu aroma oțetului dat
în clocot împreună cu boabele răzvrătite
de muștar și frunze de dafin.

Imaginea de paradă a borcanelor
proaspăt decorate cu gogoșari roșu de
Burgundia, veseli morcovi și țanțoșe fire
de țelină. Conopide bosumflate și căței de
usturoi siguri de importanța lor. Doar ici și
colo câte-un ardei iute care bagă strâmbe
... roșii ca focul.

Și mi-e dragă toamna fiindcă îmi
amintește de fetița fericită și buclătată ce
strângea o căpiță de frunze uscate în
mijlocul grădiniței și, împreună cu ceilalți
copii, sărea și se tăvălea prin frunziș.
Și de eleva de mai târziu ce se-ntorcea
pe-nserat de la școală, pe strada străjuită
de castani, spulberând sub pașii săi
grămezile de frunze ruginite...

Toamna cu iubirile ei adolescente...

Toamna cu singurătățile ei căutate...

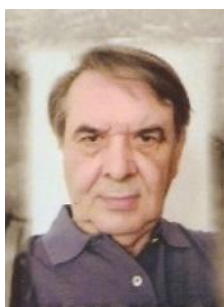
Toamna cu orele ei din ce în ce mai
prețioase...

Momentele ei de reflexie asupra vieții...

Visarea plutitoare a frunzelor și valsul lor
pe aleile parcului...

Ador toamna!

La ce să te-aștepți din partea
unei... născute toamna?

Grigore CURCANU

Am vrut să fiu nemuritor

M-am rătăcit prin viață, ca și fumul,
Am ars mocnit cu dor de viorele,
Acuma dincolo de cer mi-e drumul,
În ochii mei, roi-vor rândunele.

Am vrut să fiu nemuritor ca luna,
Să o iubesc, când pletele îmi pune
Pe ochii mei cu iriși de cărbune,
Dar am uitat că viața-i numai una.

Am strâns mereu, pe roua sângerândă,
Doar lacrimi de iubire supărate,
Și am jucat ruleta pe păcate,
Iar visul meu e-o vamă la osândă.

Am fost furat la cai din drumul mare,
Să-nvăț mereu tăcere și virtute,
Blestemul câinilor îl port în frunte,
Că i-am lipsit de-o pradă viitoare.

Am crezut că tu ești fata dragă,
Cu-obraji de maci și suflet de romanță,
Pe cerul meu tu calci cu nonșalanță,
Când florile de mire teiu-și leagă.

* * *

Corneliu BERBENTE

STAREA POEZIEI

Da! Adevărul e că n-am avut
Respect atâta pentru poezie
Încât să nu mă lăcomesc a scrie

Poeții cu talent, la început
Erau de vârsta mea și, pe moment,
Speram și eu să dobândesc talent.

Ce ghinion! Apoi au apărut
Poeți mai tineri, care au trecut
Pe lângă mine zâmbitori, cu lira.

Iar eu îmbătrâneam ca baba Chira,
Tot încercând să zbor în vers cuvântul,
Precum vedeam, la joc de fete, salbe.

E drept, puteam să scriu și versuri albe,
Dar și așa a' mele poezii
Ieșit-au mai degrabă cenușii,

Oricât am refăcut, oricât am șters.
O, de-aș fi scris și eu măcar un vers
Nemuritor! S-agăț pe celelalte

De el, urcând în sferele înalte,
La cei aleși! Abia acum, se pare,
Pricep că *poezia e o stare*

În care, cu evlavie, visezi.
Și, ori ce-ai face, n-ai să reușești
Nici chiar un vers, *în stare de nu ești!*

Delia Gabriela DUMBRAVĂ

O rază de Stea

O rază de Stea,
Un picur de Cer,
Un dor împlenea
Din Lumini ce nu pier.

În inima ta ...
comori strălucesc,
În inima mea ...
flori Dalbe-nfloresc.

Un cântec de Stea,
Viu, fermecat,
Ne învăluia
Cu nimbu-i curat.

În inima ta ...
simfonie divină,
În inima mea ...
bucurie deplină.

O taină de Stea,
Din vremi de mister,
Clar ne zâmbea
Pe-al inimii cer.

În inima ta ...
vise-adânci se-implinesc
În inima mea
ele se oglindesc.

O rază de Stea
cobora din Cuvânt,
Ne reamintea
Cine esti, cine sunt.

În inima ta
Lumină neapusă,
În inima mea ...
Iubire nespasă.

„Voi sunteți una,
În inima voastră,
Aceași e struna,
Cântarea măiastră!”

O inimă crește din
Lumini ce nu pier,
Dorul ei sfânt unește ...
Pământul de Cer.

Cornelia Violeta POPESCU

Cununi din rouă

Scânteietori, pornesc din ceruri,
Prin aventura hibernală,
Stelarii fulgi de nea, năvală,
S-aprindă iar în lume faruri.

La ceas vestit de-o stea în taină,
Se naște iarăși El - Iubirea,
Colinda umple zarea, firea
Și lumii țese - o dalbă haină.

În inimi, gheața se topește.
Cununile din rouă sfântă,
Trezite iar la viață, cântă.
Prin dalbe flori, lumina crește.

Judecata

De ce-l acuzi cu nedreptate
Pe cel ce te-a iubit ca frate?
De ce îi plăsmuiești vreo vină
Când pentru el este străină?

Posibil că te-ai înșelat
Când tu în pripă-ai judecat,
Lăsând în urma ta grăbită
Un om cu inima zdrobită.

Dar Adevărul e Lumină.
El umple golul cel din tină.
Iertarea rana o topește,
Iubirea-apoi o izbăvește!

* * *

Constantin Nicolae GAVRILESCU

RENAȘTERE

Fug de timp dar el m-ajunge.
Cum să îl opresc? Se scurge.
Stau pe gânduri zi și noapte,
și-ascult a' timpului șoapte.

Pasul lui, măsură strictă,
trece iute-n zi unită,
nu se uită pe-unde trece,
pe el totu-l lasă rece.

Timpul curge fără-odihnă,
orizontul îl incită,
iarnă, vară, frig sau cald,
se ascunde-n al său fald.

Îmi urmez încet destinul,
încerc s-ocolesc declinul,
merg pe drumul sinuos
să-mbin iubirea duos.

Fug de timp, dar el m-ajunge.
Vremea mea de-acum se scurge,
capătul de drum se-arată,
voi renaște încă-odată.

E TOAMNĂ IAR

Târcoale dau iar ciocârlani,
dar pofta le e pusă-n cui,
sunt prădători de mii de ani,
acum tu oamenilor poți s-o spui.

S-au copt iar strugurii în vie,
culesul lor a început,
pe deal e cânt și armonie,
c-așa e omul priceput.

Se strâng părinții și copiii
cu târne din răchită largi,
ca să le umple cu ciorchinii
ce stau pe coardă atârnați.

Acasă e budana pregătită,
să strângă strugurii de-ndat,
recolta lor va fi zbrobită,
băut să fie mustul minunat.

Culesul e ca-n fiecare an,
cad frunze de pe coarde pe pământ,
mă uit, e toamnă iar în calendar,
și iar i-a pus frumosul său veșmânt.

Ionel SIMA & Ștefești

Floare de colț

Floare de colț, am venit pe-aride câmpii
Să te văd ce tot faci prin... cele pustii!
Am venit să-ți dizolv: amăgiri, ne-mpliniri...
Să te iau, să te am, în vii sindrofii.

Dragă, te voi duce la sobrele stânci!
Pe munții stâncoși cu colțarii pe frunți
Und` vânturile-ți vor ventila energia,
Iar stelele îți vor conferi mulțumirea.

Vei simți apele, pământul în geometrii¹...

Cu vântul pribeag ce te va răcori.

Vei privi, în zări, depărtări, de la-nălțimi

Și vei avea, dragă, cele mai mari împliniri!

Vei fi mână în mână cu... Conștienta!

Și îți vei conștientiza iar existența.

Enigmele ți se vor ivi blând din mister

Și vei fi florei, ca perla din giuvaer!

Mediul muntos îți va reda echilibrul...

În plin vei aprecia ziua, ora, minutul.

Vei înflori stâncile din Kogaion...

Din Munții Bucegi, Rodnei și din Ceahlău.

La altitudini cerbii, căprioarele... te vor privi

Și ele vor ști cum te vor ocoli, ocroti, plivi.

Norii se vor aduna să te ude la rădăcină,

Să te umezească pe frunze și pe tulpină.

Te vor urma: specii de orhidee,

Gladiole sălbatice și gențiene²;

Macul galben cu linarița, angelica;

Sângele voinicului cu argința.

Bujorul de munte, de munte crinul

Te vor susține cu brândușa, cu pinul³.

Vei fi prin Carpați cu Garofița...

Pietrei Craiului alături de tisa⁴.

Culorile spectrului ți se vor aduna în alb,

Iar cânturile îți vor vibra în dalb

Miracol sortit să fim amândoi

Cu zâmbet curat, apărut după ploi

De fericiri în... talanți din munți

Ce-s codrii bogați plini de virtuți!

Să fim amândoi – câmpuri⁵ de flori

Vibrând din noi acești amândoi.

¹În geometriile sacre.

²gențiane - <https://www.dictionarroman.ro/?c=gentiane>.

³pinul de munte – jneapănul.

⁴arborele tisa.

⁵câmpuri ondulatorii.

Florin GRIGORIU

1. 2003, Vintilă ANASTASESCU

publică volumul de „Imne pentru părinții mei”, la Editura Amurg sentimental, București, 98 de pagini. Regretatul romancier (n. 30 oct. 1931, sat Izvoarele, Giurgiu +2021), după debutul literar a mai tipărit cărți de poezii, romane, recenzii...

Cităm două poeme și două versuri, din alte două texte, din volumul de debut:

NELĂMURIRE

Larg, adânc și limpede

Gând de la Izvoare.

Îndrumat de Cel de Sus.

Curg cu dor de întrebare,

Cine sunt?

*

Plouă cu soare acum

Pe tânăruț mereu pământ.

De ce relele zodii se-nmulțesc?

*

Mama-i o carte cosmică, descifrată de sufletul meu.

*

Ud de soare, sudoarea cu mână/ Și-o șterge târziu, ostenit,/ Ca un reverberat ecou – țărâna/ Saltă-n Tata sfântul rit.

2. 2011, Editura Rafet. Râmnicu-Sărat, publică, prin grija lui Constantin Marafet, antologia cu 27 premianți (pe lângă alte 10 premii individuale, constând în carte tipărită) de la concursul literar „Titel Constantinescu”. Ediția a IV-a, volumul „Între Râmnic”, cu 166 pagini.

Cităm - dovezi de har propriu, tainic diamantin - din doi autori - ingineri, antologați:

Florentina Loredana DALIAN (n. 29 martie 1968, București, inginer chimist, mult premiată literar, cărți de proză și de poezie): „Reclamație. Subsemnata Marcica Mintenam (da' nici nevoie), natural blondă și artificial creată, domiciliată în strada Înțelepților, la nr. 69 bis de trei ori, de

Instantanee literare cu ingineri – scriitori

profesie... de profesie, declar pe propria răspundere și totalmente nesiluită dar completamente jignită în profunzime, următoarele:”

STĂNESCU Aurel Avram (n. 1950, Constanța, inginer Facultatea de Mașini și Utilaje din București), romancier, eseist, poet. Citez din schița plină de suspans „Exodul”; „Mirat, zăresc o gară necunoscută care nu e prevăzută în mersul trenurilor. Trag în jos fereastra și orizontul mi s-a ocupat cu trenul care șerpuiește într-o curbă largă. În depărtare, o siluetă cunoscută așteaptă nemișcată pe peron. Nu-mi vine să cred... Este Giulia!”

3. 2022. „Clepsidra cu sentimente”, antologie, coordonator Mariana Moga, Tabăra prieteniei literare – „De amicitia”, Volumul V, Ediția 2022, Editura Castrum de Thymes, Giroc. Printre cei 38 de autori sunt și doi ingineri, conform biografiilor scrise.

Eugenia BUCUR (n. 9 decembrie 1967, com. Coteana, Olt, Facultatea de Construcții Civile, Industriale și Agricole - București, 6 volume literare), aici cu versuri, de unde cităm: „În toamnă am cules fruct bogat/ Și planuri cu semne de întrebare”; „Pe pleoape de zori stă oprită silaba”; „Azi, rochia ta, de timp alintată/ a devenit transparentă.”; „Un sunet concentric se auzi/ Piatră-n fântâna cu seva curate,/ Părăsită de cumpăna ce ieri/ Scia în văzduh: „Aici e apă””

Arpad TOTH (n. 12.06. 1962, Săcele, jud. Brașov, inginer silvic, jurist, 30 de titluri literare, personale, 64 antologii; multe poezii traduse în străinătate). Cităm poemul „Laudă mamei”:

Inima mea e atât de încăpătoare...

Te regăsesc pe-o floare de lotus, în ea.

Divinul admiră ceea ce faci sub soare...

Ca un martor, lângă tine dorește să stea!

*Și nu-i în viață sentiment mai ciudat,
Decât a ști că ești spirit pur, neîntinat.
Să știi că din iubire mama viață ți-a dat,
Să știi că ea e Totul...ce a însemnat!"*

4. 2022. Ingineri...de suflete.

Argument: la sărbătorirea Cenaclului Literar-Ing AGIR, scriitorul-profesor Valentin RĂDULESCU ne-a felicitat activitatea (și adunarea) în calitate de, citez, "inginer de suflete". Țin să aduc aici vorba de un prieten - "inginer de suflete", **Florentin Popescu** și cartea sa, „Seniorii literaturii noastre”, vol. IV., Editura Bibliotheca Târgoviște, arătând că este o carte mult interesantă, fiind de interviuri/ dialoguri culturale/ cu oameni de seamă ai vremurilor contemporane, el însuși fiind un scriitor de mare cuprindere și valoare. Iată cine sunt „inginerii de suflete” și de lucrări de tot prestigiul din cele IV volume, semn de optimist pentru noi toți și pentru viitorime:

Vol. IV: Mircea Coloșenco, Ion Lazu, George Corbu, Constantin Cubleşan, Nicolae Mareș, Dinu Grigorescu, I. Opreșan, Mihai Stan, Marian Popa,

Ion I. Brătianu, Denis Buican, Neagu Udrișu, Constantin Lupeanu.

Vol. III: Ileana Vulpescu, Stancu Ilin, Corneliu Șerban, Nicolae Grigore Mărășanu, Florea Firan, George Coandă, Florin Costinescu, Romulus Lal, Ioan Barbu, Nicolae Dragoș, Ștefan Dimitriu, Victor Petrescu, Ion Andreiță.

Vol. II: Radu Theodoru, Aurel Rău, Ștefan Cazimir, Victor Crăciun, Dan Tărchilă, Barbu Cioculescu, Pavel Chihaia, Nicolae Gheran, Radu Cărneci, Nicolae Breban, Nicolae Peneș, Dumitru Micu, Dumitru Matală, Marin Ioniță, Candid Stoica, Bucur Chiriac, George Bălăiță, Dinu Ianculescu.

Vol. I: Alecu Ivan Ghilia, Toma George Maiorescu, Dinu Săraru, George Șovu, Ion Acsan, Constantin Mateescu, Ion Dodu Bălan, Coman Șova, Corneliu Leu, Valeriu Răpeanu, Tudor Opreș, Ion Brad, Ion Gheorghe, Horia Zilieru, Nicolae Cărlan, Petru Demetru Popescu, George Zarafu, C. D. Zeletin, Mihail Diaconescu, Iordan Datcu.

La bună citire!

Un nou cerc de creație la AGIR,

Cercul de Teatru

Mărti, 08 noiembrie 2022, s-a întâlnit un grup de membri AGIR care, în conformitate cu preocupările lor anterioare din domeniu, certificate prin diplome sau activitate specifică, și-au exprimat dorința de a înființa Cercul de Teatru, conform Statutului AGIR.

Ei au decis ca acesta să se numească „**ImpACT ART**”

Prin delegare de la președintele AGIR, dl. Mihai MIHĂIȚĂ, la această sedință de constituire a fost împuternicit să participe dl. Nicolae VASILE, președintele Cercului de Creație „Literar Ing”, inițiatorul acestui proiect.

În urma discuțiilor care au avut loc și după analizarea activității fiecărui membru participant, s-a votat în unanimitate conducerea acestui Cerc de creație, astfel:

- Daniel NEGUȚ - președinte;
- Gabriel PĂDURARU - vicepreședinte;
- Anca FICA - secretar.

Activitățile Cercului de Teatru vor consta în spectacole periodice de teatru și în repetiții corespunzătoare, care se vor programa în funcție de datele agreeate pe parcurs, acestea integrându-se în programul sălilor AGIR, din B-dul Dacia, nr. 26 (Piața Romană), în corelare cu programul celorlalte cercuri de creație AGIR, care folosesc aceeași sală.

Participanții la ședința de constituire din data de 08.11.2022, care sunt considerați membrii fondatori ai Cercului de Teatru AGIR, sunt următorii: Nicolae VASILE, Daniel NEGUȚ, Gabriel PĂDURARU, Anca FICA, Marius HERȘCU, Amalia CĂTESCU, Larisa DUMITRAȘCU, Laura CRĂCIUN, Adriana GHEORGHIȘ, Ioana PĂDURARU, Bayrem BOUNEB, Vasile GĂBRIAN, Mihai Cristian GODRI.

Să ne dorim succes!

Daniel NEGUȚ

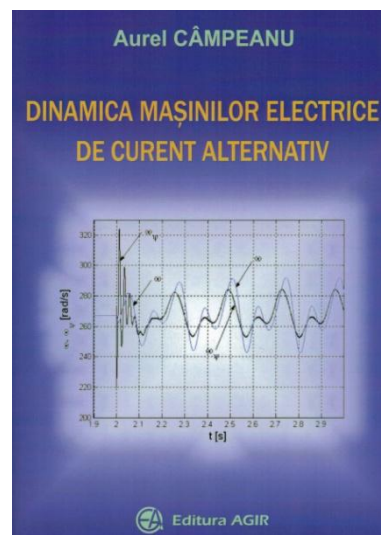
Știință, tehnică, istorie și sentimente

Recent, a avut loc Adunarea Generală a Academiei de Științe Tehnice din România (ASTR), eveniment care a avut ca obiect și alegerea unei noi conduceri, după ce, în cei 25 de ani de la înființare, a fost condusă de doi remarcabili reprezentanți ai ingineriei românești: *Radu Voinea* și *Mihai Mihăiță*.

Noul președinte este profesorul universitar *Valeriu Jinescu*, anterior, secretar general al prestigioasei instituții. Îmi propun, pentru viitor, explorarea jurnalistică atentă a ceea ce se află în interiorul acestei instituții, unde se manifestă excelența tehnică, dar, în afară de aceasta, membri acesteia reprezintă pilonii unor realizări de excepție, pe care mulți le folosim, dar nu știm cine le-a gândit.

Un prim exemplu este profesorul Aurel Câmpeanu, membru titular, președintele Filialei Craiova a ASTR, care mi-a dăruit cu această ocazie ultima sa carte publicată, ceea ce mi-a prilejuit motive de aduceri aminte și porniri literare, deși este vorba de o carte tehnică. Obişnuit în ultima perioadă mai mult cu demersurile editoriale literare, unde păreri de câteva cuvinte sau câteva idei sunt la ele acasă și circulă foarte mult, nu ca în știință și tehnică, unde, dacă nu îți spui părerea într-o revistă indexată ISI, din păcate, opinia ta nu face doi bani. Așa că, m-am gândit să dezvolt mai mult ideea legată de această carte și în afara valențelor ei științifice. Trăim încă o „gogoriță” internațională la care românii „au pus botul”, deși nu-i obliga nimeni, pentru că în alte țări, mult mai stăpâne pe situație decât noi, treaba cu citările ISI nu se aplică în inginerie, ci doar în științele fundamentale. În inginerie trebuie să conteze proiectele, invențiile aplicate, care se produc, se vând și au efecte economice. Uite așa, ne-am omorât singuri o serie de reviste științifice tradiționale, pe care nu le mai consideră nimeni..., că nu sunt ISI!...

Cartea domnului profesor se numește „*Dinamica mașinilor electrice de curent alternativ*”, apărută la Editura AGIR, în anul 2021.

Aurel CÂMPEANU

Domeniul tratat în carte este unul pentru a cărui introducere pe piața largă a utilizărilor am plătit cu suferință. Eram student în ultimul an și pentru finalizarea „proiectului de stat”, cum se chema atunci actualul „proiect de licență”, unde aveam o temă din domeniul mașinilor electrice de curent alternativ, trebuia să fac niște experimentări tocmai pentru studiul dinamicii acestora, mai precis, porniri și reversări. Ambele presupuneau absorbția unor curenți foarte mari care, în condițiile improvizărilor folosite în laboratoarele studențești de atunci, au condus la apariția unui arc electric destul de mare, pe care l-am „găzduit” între palmele mele pentru o perioadă suficient de lungă încât să-mi provoace arsuri destul de serioase la ambele mâini. Am susținut examenul de sfârșit de facultate având ambele antebrățe pansate. A fost picătura care a umplut paharul și profesorul Alexandru Fransua, șeful catedrei la acea dată, a dat dispoziția să fie aruncate toate acele improvizatii de laborator care erau utilizate încă de pe vremea lui „Popescu Dumnezeu”, adică profesorul Alexandru Popescu, care se ocupase prin anii '50 ai secolului trecut de dotarea laboratoarelor facultății. A căpătat porecla respectivă în urma producerii unor experimente privind producerea fulgerului.

Peste câțiva ani, mi-am susținut doctoratul în același domeniu, dar într-o categorie de mașini electrice destul de controversată la acea dată, *motoarele*

sincrone cu magneți permanenți. Era de două ori controversată, odată, pentru că în „folclorul” momentului se spunea că motoarele de curent alternativ nu vor putea fi utilizate în aplicații care necesită variația turației în gamă largă, pentru că vor fi imposibil de realizat la scară industrială și în condiții economice convertizoarele cu frecvență variabilă, iar a doua oară, pentru că magneții permanenți inspirau teamă de mai multe ori, ca preț, ca volum de producție și ca stabilitate a performanțelor. Soluția disponibilă atunci, pentru acționările cu turație variabilă în gama largă, era cea a motorului de curent continuu cu excitație electromagnetică, serie sau paralel, funcție de tipul aplicației, cam de zece ori mai grea și mai voluminoasă decât ceea ce avem acum.

Profesorul Aurel Câmpeanu, foarte tânăr și dânsul la acea dată (1984), dar prorector la Universitatea din Craiova, a fost în comisia mea de doctorat. Mi-a rămas și acum în minte reacția sa de atunci: „*În sfârșit, văd și o teză la care contribuțiile originale sunt reale și importante*”. Acum, după ce am fost și eu în peste 100 comisii de teze de doctorat, în 15 dintre acestea fiind chiar conducător științific, știu că în multe cazuri contribuțiile originale la doctorate sunt precum minunile la facerea sfinților, adică mai mult imaginare decât reale.

Ulterior, într-o evoluție fantastică, motoarele de curent alternativ menite să lucreze în sisteme automate s-au dezvoltat foarte rapid, în paralel cu dispozitivele electronice aferente, încât azi nici nu se mai poate imagina tehnica de vârf fără existența acestora, mă refer la: mașinile unelte comandate de calculator, roboții de toate felurile, automobilul electric, metrou, tramvai, locomotive electrice, aviația, echipamentele medicale, echipamentele militare etc.

Progresele respective au fost publicate la vremea lor: *Motoare sincrone cu reluctanță variabilă* (Litografia Institutului Politehnic București, 1979), *Motoare sincrone cu magneți permanenți și reluctanță variabilă* (Editura Tehnică, 1983), *Motoare sincrone cu magneți permanenți* (Teză de doctorat, 1984), *Servomotoare*

fără perii de tip sincron (Editura Tehnică, 1990), *Servomotoare electrice, 2 volume* (Editura Electra, 2002 și 2003), elaborate în colectivele de la Politehnica din București, cu prof. Alexandru Fransua și prof. Răzvan Măgureanu, respectiv, de la ICPE, împreună cu inginerul Sigismund Șlaiher.

S-au fabricat mai multe serii de servomotoare, la Întreprinderea Electrotehnica București și la ICPE, unde s-a ajuns la Generația 5, care se produce în prezent și se exportă în Germania, Israel, Africa de Sud etc. în cantități importante.

Disputa dintre curentul continuu și curentul alternativ, începută încă de la începuturile electrotehnicii mondiale, fiind binecunoscută controversa Thomas Edison (adeptul curentului continuu)-Nicola Tesla (adeptul curentului alternativ), terminată chiar cu anumite întâmplări penale, se manifesta din plin și la noi. Eu eram susținătorul variantei de curent alternativ.

Omul comun înțelege mai greu cum „o *bătăială de curent înainte-înapoi*” poate produce un cuplu electromagnetic continuu. Nicola Tesla a demonstrat matematic și experimental aceasta. Explicația constă în existența câmpului magnetic învârtitor, una dintre cele mai importante idei ale tehnicii. Putem merge chiar mai departe cu ideea, când transformând cercul în linie dreaptă, obținem așa-zis-ul *câmp progresiv* care, transpus în mediul economico-social, explică posibilitatea dezvoltării bazate pe democrație, care pentru mulți reprezintă un haos de idei și acțiuni, fără a vedea componenta continuă care duce la progres.

Cartea profesorului Aurel Câmpeanu ne dovedește că au fost depășite neîncrederea în magneții permanenți, în imposibilitatea obținerii unor dispozitive electronice de mare putere, în limitarea puterii până la care se pot face motoare sincrone cu magneți permanenți și a trecut la faza teoretică superioară, anume analiza dinamicii motoarelor electrice de curent alternativ.

O mașină electrică, chiar uzuală, poate răspunde exigențelor la borne sau la arbore ale unui sistem sofisticat de comandă și control. Nu trebuie însă neglijate *frământările interne dinamice* ale mașinii, încorsetată de comenzile automate și care,

În ultimă analiză, îi condiționează durata de funcționare. Din acest motiv, pentru evitarea surprizelor și predeterminarea comportării unei mașini construite, supusă unei funcționări complicate, în afara regimurilor staționare, este potrivit să se apeleze la *simulări specifice*, uneori *singura soluție* și imediată, și cu rezultate credibile. Simulările devin o necesitate imperioasă în etapa de *proiectare dedicată* (personalizată, ar spune literații) a mașinii, când parametri acesteia, alături de soluțiile constructive, pot fi corecți și definitivati în sensul satisfacerii oportunităților.

Modelele matematice evaluate, elaborate în teoria circuitelor care are o bună corespondență cu realitatea, asigură calitățile simulărilor. Ele fac obiectul unei analize detaliate. Pentru mașina de inducție, introducerea, echivalentă cu o *schimbare de variabilă*, a unui flux general, derivă din necesitatea stabilirii unor modele *matematice compacte*, potrivit unui algoritm. În acești termeni se arată că *saturația poate fi inclusă în teoria fazorilor spațiali* și se stabilește și se stabilește *expresia generală a vitezei unghiulare tranzitorie a câmpului magnetic principal*. Pentru mașina sincronă, se precizează că în analizele de stabilitate dinamică, indiferent de putere, trebuie luate în considerare cu necesitate *caracteristicile unghiulare dinamice aferente*, care se deosebesc în *general structural de caracteristicile unghiulare statice*.

În definirea modelelor matematice, prin ecuațiile de tensiuni, sunt puse în evidență constantele de timp electromagnetice, iar prin ecuația de mișcare, inerția mecanică. Aceste două sisteme de ecuații sunt strâns intercondiționate prin *variabila comună, viteza ω a rotorului*. În consecință, *împreună*, ele definesc *procesul electromecanic dinamic unic din mașină*.

Când ω este sau poate fi apreciată constantă (de exemplu, rotorul calat, la mașina de inducție, sau scurtcircuitul brusc, la mașina sincronă), ecuația de mișcare dispare și procesul tranzitoriu dinamic se reduce la un proces tranzitoriu electromagnetic, soluționat cu sistemul ecuațiilor de tensiuni, care poate accepta,

la parametri constanți, inclusiv o soluție analitică.

Modelele matematice utilizate nu discriminează tensiunea la bornele mașinilor de curent alternativ și pot fi egal valorificate și la utilizarea electronicii de putere și control, în vederea optimizării performanțelor.

Aceste idei sunt precizate și finalizate convingător în carte și îi subliniază valoarea științifică și tehnică.

Optimizarea dinamicii acestor categorii de mașini, care reprezintă o esență în abordarea oricăror echipamente tehnice, produce efecte pozitive în două direcții:

- reducerea unor șocuri produse de regimurile tranzitorii, având ca efect creșterea duratei de viață a echipamentelor în care acestea sunt înglobate, un exemplu binecunoscut fiind cel al eliminării „loviturii de berbec” din instalațiile care transportă fluide, prin reglajul fin al presiunii din sistem, care se face prin controlul turației motorului ce acționează pompele respective;
- creșterea eficienței energetice a echipamentelor care utilizează aceste mașini electrice prin scurtarea duratei regimurilor tranzitorii respective, fiind cunoscut că în aceste perioade curenții absorbiți de motoare sunt foarte mari și se transformă în pierderi.

Nu este greu de sesizat diferența dintre curgerea lină a apei la un robinet dintr-o clădire care are presiunea controlată bine, față de zgomotul făcut în cazul lipsei oricărui control a presiunii, sau deplasarea confortabilă a unui ascensor a cărui viteză, oricât de mare ar fi, este păstrată perfect constantă, fără șocuri și vibrații, cunoscute de la lifturile de altădată. În aceste cazuri este vorba de niște acționări electrice, unde regimurile tranzitorii dinamice sunt perfect controlate.

Îmi exprim convingerea că cercetările evocate vor continua și eforturile colectivului format în jurul profesorului își vor găsi concretizarea în sens larg în economie, în interesul semenilor.

Nicolae VASILE

Nicu DOFTOREANU

TANGOUL CUVINTELOR

Motto 1:

*Când vezi că poți ...fără restricții
...nu știu dacă mai vrei dovezi
Când poți să vezi cu interdicții
...nu știu dacă mai crezi*

Motto 2:

*Secolul XXI sau va fi religios, sau nu va mai fi defel.
André Malraux, 1901-1976*

Nu știm să prețuim cu-adevărat ce am avut
Decât atunci când....

a plecat demult și e pe veci pierdut.

E prea târziu să mai încerci

să mai recuperezi ceva fragil...

Așa cum știu că e cuvântul cel subtil!

Presat mereu, **MINUTUL**,

Nu poate repara ce-ai risipit atâția ani de-a rândul.

Oricât ai vrea să fii amabil....s-o rezolvi..

Mai stăvilește-avântul:

E NERECUPERABIL!

TU NU VEZI ?

Să știi.că unele cuvinte nu-s menite...

să fie cele potrivite!,

Doar pentru că au fost sortite,

Mult dinainte,...de a spune tot.

E bine să le ținem evidența...

Și să le respectăm cadența..

Dar pentru asta trebuie ținute separat,

Chiar dacă pare că-i formal ,

De restul celor încadrate-n

Dicționarul cel normal!

Pentru că trebui' apărute neîncetat

De-un adevăr verificat la greu pe care-l cred:

Atunci când ele-s spuse-n vânt,

Se pare că își pierd ...din calitatea de cuvânt

Fiind iremediabil duse

Chiar dacă aparent sunt spuse

Doar pentru-a impresiona ..**pă' l mic**

De fapt e cam *mult zgomot...pentru mai nimic*

Viorel MARTIN

Gândul unui dentist

Eu nu port niciodată mască
Așa cum cere azi tipicul
La mine vin toți gură-cască...
Și uită uneori și plicul!

2022

Potentații lumii vor să ne omoare
Taxă pentru aer, taxă pentru soare,
Să mâncăm lăcuste și fripturi de greier
Le-aș lua taxă pentru... lipsa lor de creier!

Surpriză gay

La nuntă, mare supărare
Și multă zarvă, vreau să zic;
El se credea că-i socru mare...
Dar s-a trezit că-i socru mic!

Comerț echitabil româno- austriac

Ăsta e simbolul,
Ăsta e îndemnul
Noi le dăm petrolul
Ei ne fură lemnul.

Revista epigrama la numărul 100 (Prietenilor mei George Corbu și Laurențiu Ghiță)

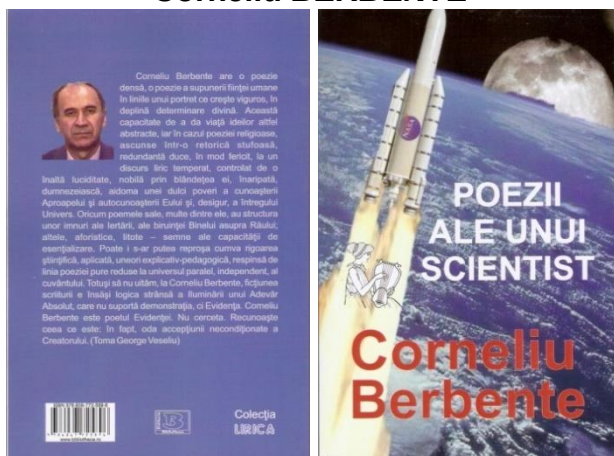
Am pus o piatră la o temelie
În vremuri vechi, de mult uitate mie;
Din piatra pusă-atunci cu demnitate,
Amicii mei azi au făcut cetate.

Nr. 28 - LUMEA EPIGRAMEI

Apariții recente ale membrilor cercului:

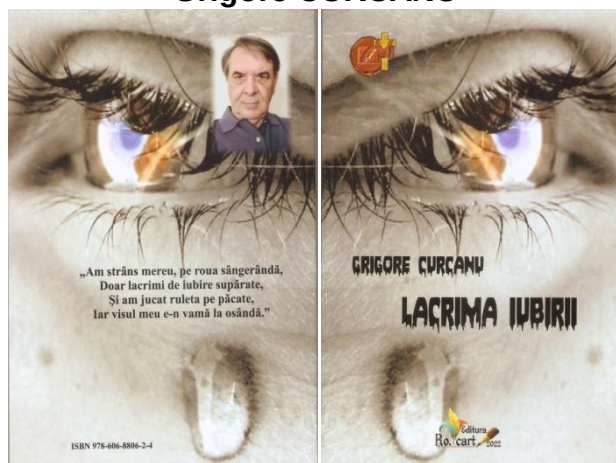
Corneliu BERBENTE

POEZII ALE UNUI SCIENTIST

Editura Bibliotheca

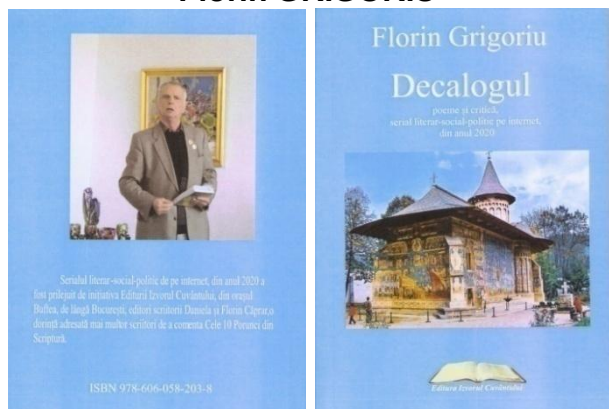
Grigore CURCANU

LACRIMA IUBIRII

Editura Ro.cart

Florin GRIGORIU

DECALOGUL

Editura Izvorul Cuvântului

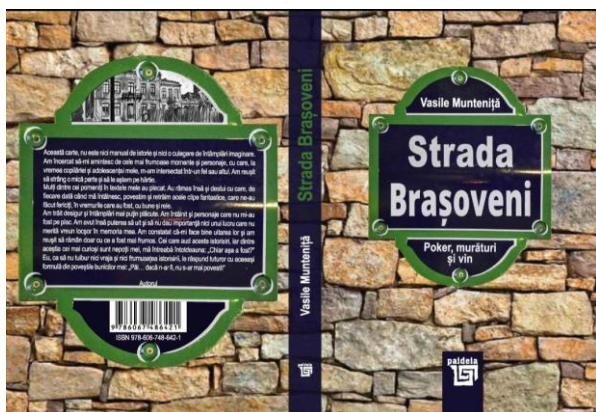
Corneliu Constantin CRISTESCU

MIHAI-VOIEVOD VITEAZUL - Simbol al unirii românilor

Editura Bogdania

Vasile MUNTENIȚĂ

Strada Brașoveni

Editura PAIDEIA

Vasile MUNTENIȚĂ

Ultimele trei vacanțe

Editura PAIDEIA

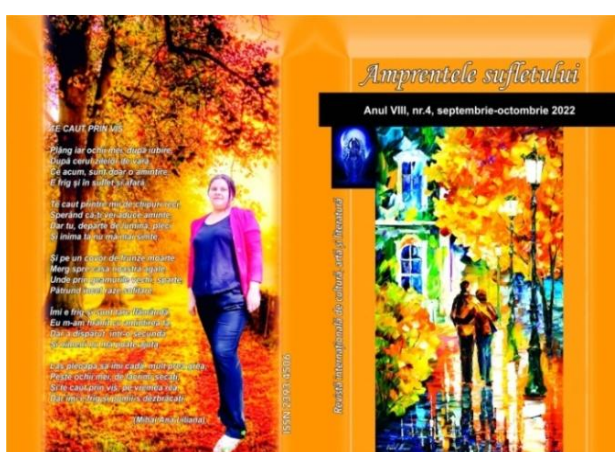
Nr. 77 - INDEPENDENȚA ROMÂNĂ
Independența prin Cultură

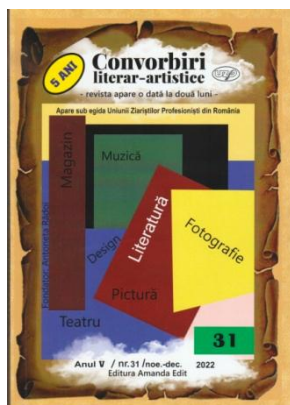
Cronica Timpului
Publicație de cultură, atitudine și performanță
Nr. 94 – 95

BOGDANIA
Revistă de creație și cultură
Nr. 99 - 100 și 101 – 102 / 2022

Amprentele sufletului
Revistă internațională de cultură, artă și literatură
Nr. 4, septembrie - octombrie 2022

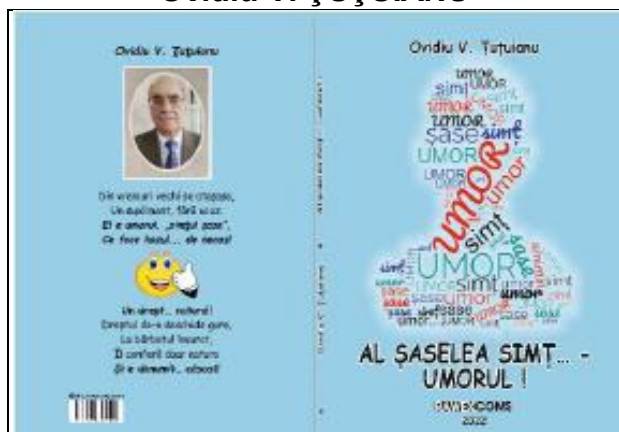
Nr. 29-30 și 31
Convorbiri literar-artistice
Revistă publicată sub egida UZPR
Editura Amanda Edit

Florin GRIGORIU

COPACUL CU AMINTIRI
Al treilea an de haiku
Editura Ghepardul

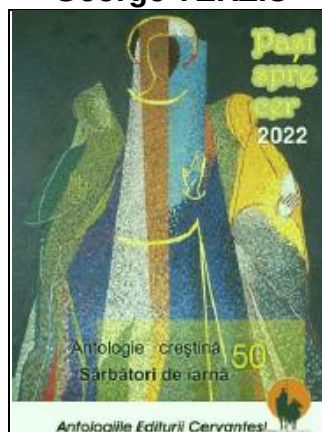
Ovidiu V. ȚUȚUIANU

AL ȘASELEA SIMȚ... - UMORUL!

Editura RAVEX COMS

George TERZIU

PAȘI SPRE CER

Editura CERVANTES

Activități din trimestrul IV / 2022

- 10 octombrie 2022
- Seratele „Eminescu, jurnalistul”
- Marți, 18 octombrie 2022
- Lansare de carte: **Despre viață**, autor: **Marlena Claudia DOBRESCU**
- Marți, 15 noiembrie 2022
- Lansare de carte: **MIHAI-VOIEVOD VITEAZUL**, autor: **Corneliu C. CRISTESCU**
Ultimele trei vacanțe, autor: **Vasile MUNTENIȚĂ**
- Concert „CLUBUL ROMANȚEI”
- Marți, 20 dec. 2022
- Lansare de carte: **AL ȘASELEA SIMȚ... - UMORUL!**, autor: **Ovidiu V. ȚUȚUIANU**
Pași spre cer – Antologie creștină – Sărbători de iarnă,
coordonator: **George TERZIU**
- Cercul de teatru al AGIR: **IMPACT ART**- Spectacol inaugural,
coordonator: **Daniel NEGUȚ**

Cenaclul "Literar ing"		
CERCUL SCRITORILOR INGINERI DIN AGIR		
Întâlnire Cenaclu: 18 octombrie 2022		
16 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	 Lansare de carte: "Despre viață", Autor: Dobrescu Marlena-Claudia Vorbitori: - Antoneta RADOI - Nicolae TOMA - Florin GRIGORIU - Silvan G. ESCU - Octav LICA - Julian RADU	Lansare de carte: "Despre viață" , Autor: Dobrescu Marlena-Claudia
18 ⁰⁰ -18 ³⁰	Tratații	Toți participanții
Moderator: Nicolae VASILE Sala Mare AGIR, Bd. Dacia, Nr. 26. (Piața Romană) <i>18 așteptăm cu drag!</i>		

Cenaclul "Literar ing"		
CERCUL SCRITORILOR INGINERI DIN AGIR		
Întâlnire Cenaclu: 15 noiembrie 2022		
16 ⁰⁰ -17 ³⁰	 Lansare de carte MIHAI-VOIEVOD VITEAZUL Simbol al unitii românilor Editura BOGDANIA Autor: Corneliu CRISTESCU Vorbitori: Tonel MARIN, Geo CĂLUGĂRU Florian Laurențiu STOICA, Doina BĂRCĂ, Vasile GRIGORE, Ștefan PAUN	Lansare de carte: MIHAI-VOIEVOD VITEAZUL Simbol al unitii românilor Editura BOGDANIA Autor: Corneliu CRISTESCU
17 ³⁰ -18 ³⁰	 Lansare de carte ULTIMELE TREI VACANȚE Editura PAIDEIA Autor: Vasile MUNTENIȚĂ Vorbitori: Gheorghe INDRE Monica Gilda BULARDA Toți participanții	Lansare de carte: ULTIMELE TREI VACANȚE Editura PAIDEIA Autor: Vasile MUNTENIȚĂ
18 ³⁰ -19 ⁰⁰	Tratații	Toți participanții
19 ⁰⁰	Moment muzical - Romante	Liliana PAGU și invitații săi
Moderator: Nicolae VASILE Sala Mare AGIR, Bd. Dacia, Nr. 26. (Piața Romană) <i>18 așteptăm cu drag!</i>		

Cenaclul "Literar ing"		
CERCUL SCRITORILOR INGINERI DIN AGIR		
Întâlnire Cenaclu: 20 decembrie 2022		
16 ⁰⁰ -17 ³⁰	 Lansare de carte Al șaselea simț... - UMORUL! Editura RAVEX COMS Autor: Ovidiu V. ȚUȚUIANU Vorbitori: George COBUBU, Vasile MARTIN, Laurențiu GHITĂ, Crina BOCSAN-DECURABĂ, Doina BĂRCĂ, Antoneta RADOI, Raluca TUDOR (editor).	Lansare de carte: Al șaselea simț... - UMORUL! Editura RAVEX COMS Autor: Ovidiu V. ȚUȚUIANU
17 ³⁰ -18 ⁰⁰	 Lansare de carte Pași spre cer Antologie creștină - Sărbători de iarnă Editura CERVANTES Coordonator: George TERZIU Vorbitori: Mihai ANTONESCU, Doina GHITESCU, Lucian GRUJA, Maria GIURGIU, George TERZIU.	Lansare de carte: Pași spre cer Antologie creștină - Sărbători de iarnă Editura CERVANTES Coordonator: George TERZIU
18 ⁰⁰ -18 ³⁰	Moment teatral Cercul de teatru AGIR-IMPACT ART	Coordonator: Daniel NEGUȚ
18 ³⁰	Tratații de final de an	Toți participanții
Moderator: Nicolae VASILE Sala Mare AGIR, Bd. Dacia, Nr. 26. (Piața Romană) <i>18 așteptăm cu drag!</i>		

Cronica Cenaclului „Literar ing” din 15 noiembrie 2022

În ziua de 15 noiembrie 2022, în Sala Mare AGIR din B-dul. Dacia, nr. 26, arhiplină cu această ocazie, a avut loc Cenaclul „Literar ing”, având în program două lansări de carte și un excelent moment muzical prezentat de **Liliana PAGU** și invitații săi.

Prima lansare de carte a fost cea a volumului **MIHAI-VOIEVOD VITEAZUL – Simbol al unirii românilor**, autor **Corneliu Constantin CRISTESCU**. Au luat cuvântul **Ionel MARIN**, directorul Editurii **BOGDANIA**, care a editat cartea, **Geo CĂLUGĂRU**, scriitor, membru al *Uniunii Scriitorilor din România*, **Florian Laurențiu STOICA**, directorul revistei *Independența Română - Independența prin Cultură*, **Doina BÂRCĂ**, poet, secretar literar al revistei *Independența Română - Independența prin Cultură*, **Vasile GRIGORE**, redactor-șef al Revistei **SUD**, **Ștefan PĂUN** – profesor universitar, redactor-șef al Revistei **VLAȘCA**.

„Eu spun că această carte, pe care am scos-o la Editura Bogdania, este o **carte-document** de istorie. O carte care conține foarte multe informații despre Voievodul Mihai Viteazul, despre Țările române, despre luptele și personalitățile vremii, cum nu s-a văzut în nici o altă carte de istorie, întrucât toate cărțile de istorie văzute până acum despre viața, luptele și faptele lui Mihai-Voievod Viteazul, și mai ales despre realizarea Unirii, nu redau și toate greutățile prin care a trecut poporul român. Unirea a durat puțin, dar a rămas un Simbol!”, a spus **Ionel MARIN** în cuvântul său.

Geo CĂLUGĂRU a spus: „Domnul Corneliu CRISTESCU este un om pe care îl cunosc bine și sunt bucuros să vă spun câteva cuvinte despre cartea sa. Cartea începe cu un *motto*, și din atâtea posibile, l-a ales pe cel mai fericit, luat din *Nicolae Iorga*, care sună astfel: *De la 1600, niciun român n-a mai putut gândi unirea fără uriașa lui personalitate, fără paloșul sau securea lui ridicată spre cerul dreptății, fără chipul lui de curată și desăvârșită poezie tragică.*”

Florian Laurențiu STOICA, care începe prin a adresa felicitări domnului CRISTESCU, menționează, printre rânduri: „am citit că acolo/atunci a existat și un Stoica, care, într-adevăr, este o ramură din *neamul STOICA*, ce l-a însoțit pe Mihai Viteazul la Alba Iulia!. Felicit pe domnul Ionel MARIN care, ca redactor-șef al revistei *Bogdania*, a asigurat publicarea articolelor, iar ca director al Editurii *Bogdania*, a editat această frumoasă carte.”

Doina BÂRCĂ a adresat un salut tuturor celor prezenți.

„Volumul este complex și complet, cu exemple în care istoria pendulează între orgolii, bogății, măriri, lupte, dar și sentimente. Dimensiunea istorică a timpului expus și a evenimentelor, îl definesc parcă, într-o proiecție a timpului zbuciumat, purtate în inima cutezătoare, plină de năzuințe, el Mihai Viteazul, cel care a rămas, pentru istoria noastră, conducătorul celor trei state (provincii istorice) ale României de azi. Acțiunile diplomatice, pe cont propriu, duse de Mihai Viteazul pentru desăvârșirea unității politice de atunci, rămân simbolul zidului împotriva înaintării păgânilor, în dorința de a realiza unirea tuturor românilor în hotarele Daciei vechi”, a mai spus Doina BÂRCĂ în cuvântul său.

Au mai luat cuvântul **Ioan GANEA-CHRISTU** și **Maria NICULESCU** ale căror intervenții se găsesc la pag. 5.

A doua lansare de carte a fost a volumului **Ultimele trei vacanțe**, autor **Vasile MUNTENIȚĂ**, publicat de **Editura PAIDEIA**, București, 2022.

O scriere reconfortabilă, a unui om, inginer de profesie, cu succes și în viață, și în carieră, care vrea să se destăinuie către ceilalți semeni, într-o perioadă în care vremurile nu ne prea răsfață cu astfel de trăiri.

Cartea poate fi catalogată ca un jurnal de călătorie romanțat, iar autorul recunoaște că a pornit la acest drum literar fiind inspirat de cunoscutul film „Operațiunea Monstru”.

În cuvântul lor, **Gheorghe INDRE** și **Monica Ghilda BULARDA**, scriitori și ingineri la rândul lor, cunoscuți ai autorului din viața de toate zilele, au venit să confirme și să întărească anumite aspecte prezentate de autor în carte.

În partea a treia a programului, momentul muzical, celebra soprană **Liliana PAGU** și invitații săi ne-au încântat cu un cuprinzător program de romanțe intitulat „**Clubul Romanței - Clubul Speranței**”, la care au participat renumiți soliști de operă și operetă, laureați ai Festivalului „Crizantema de aur”, dintre care, în ordinea alfabetică, după afiș: **Doina BORDA-EREMIA** (contralto), **Vladimir CATANĂ** (contratenor), **Daniela CIOCEIA** (soprană), **Dragoș IONEL** (bas), **Gladiola LAMATIC** (soprană), **Ștefan LAMATIC** (bas), **Mircea NEDELESCU** (tenor), **Liliana PAGU** (soprană), **Marcel ROȘCA** (bas). Au acompaniat: **Elena ALBU** (vioară) și **Tudor SCRIPCARIU** (pian).

În final a cântat Corul „*Neamul Românesc*” dirijat de **Ileana CÎMPEANU**.
Au recitat **Rodica ONIGA** și **Liana TAUBERG**.

În toate cele trei părți ale cinaclului, as dori să menționez prestația cu totul deosebită a talentatei actrițe **Doina GHITESCU**, care a atras ropote de aplauze din partea publicului. De fiecare dată când intervine, ea dă valoare poeziei recitate sau textului de proză citit.

Evenimentul a fost moderat de **Nicolae VASILE**, conducătorul Cenaclului și semnatarul acestei cronici.

Aspecte de la ședința Cenaclului „Literar ing” din 20 decembrie 2022

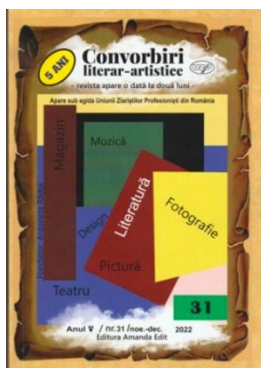
- Lansare de carte: „AL ȘASELEA SIMȚ... – UMORUL!”, autor : **Ovidiu V. ȚUȚUIANU**

- Lansare de carte: „Pași spre cer – Antologie creștină – Sărbători de iarnă”,
coordonator: **George TERZIU**

Anunț editorial: „Convorbiri literar-artistice”
Nr. 31 aniversar - 5 ani
Antoneta RĂDOI

Ho, ho, ho!
Cercul de teatru al AGIR: **ImpACT ART**
- Spectacol inaugural -
coordonator: **Daniel NEGUȚ**

*Cronica detaliată a evenimentului va fi redactată pentru numărul următor de către
Corneliu CRISTESCU*

LA MULȚI ANI!

2023

Colectiv de redacție:

Redactor șef: Nicolae VASILE
Secretar general de redacție: Ioan GANEA-CHRISTU
Redactori: Mihaela- Mariana CAZIMIROVICI,
Corneliu CRISTESCU, Ovidiu ȚUȚUIANU
Corector: Cornelia Violeta POPESCU

*Potrivit legii, întreaga răspundere pentru conținutul materialelor publicate în
Suplimentul literar revine autorilor acestora.*

Toate numerele Suplimentului literar sunt postate pe site-ul: www.agir.ro